

Muriel Casals | Abans de la Universitat

Agraixo molt als 'Amics de la UAB', que són també els meus amics, l'oportunitat que em doneu de reflexionar participant al nostre butlletí. Aprofito doncs l'ocasió per compartir amb vosaltres la bona notícia que ha suposat la presentació de la nova etapa de la revista "Escola Catalana" que Òmnium Cultural edita des de fa 47 anys.

En moments de dificultats econòmiques i quan molts posen en qüestió la continuïtat de les publicacions en paper, la nostra tenacitat ha de ser valorada positivament. A "Escola Catalana", sota la direcció de Joan Badia, hi trobareu aportacions molt diverses sobre temes relacionats directament o indirecta amb l'educació. Estem convençuts que quan parlem d'educació ens referim a un concepte que inclou moltes més coses que

només l'ensenyament reglat. Sabem que el que passa dins de les escoles és molt important però també sabem que els bons efectes de l'actuació dels mestres necessiten l'acompanyament de l'entorn familiar i del lleure si volem aconseguir l'objectiu que és formar ciutadans.

No us vull explicar els continguts que trobareu a la revista perquè us recomano vivament que la busqueu, fins i tot gosó suggerir que us hi podríeu subscriure. El que em proposo aquí és compartir amb vosaltres, amics de la universitat, una frase llegida al llibre de George Steiner: "Elogi de la transmissió: mestre i alumne" (escrit en francès i que té traducció castellana a ed. Siruela, 2003).

El llibre és la transcripció d'una llarga conversa entre Steiner i la jove ensenyant Cécile Ladjali, una dona que treballa com a professora

de llengua i literatura en un centre d'educació secundària de la perifèria de París. Durant el diàleg el gran filòsof i pedagog afirma que "la lluita contra la barbàrie es juga, dins de l'educació, al nivell de la secundària". Penso que aquesta afirmació ens ha de fer pensar als universitaris que som a vegades massa gelosos dels recursos destinats a l'educació superior.

En aquests moments al nostre país, a Europa i a tot el món, hi ha una necessitat urgent de reforçar la tasca dels qui treballen en la formació dels joves; quasi diria que és una situació d'emergència si volem evitar el perill de caure en la barbàrie, entesa la paraula com allò contrari a la civilització, a la civilitat. Certament les exigències no són estrictament en termes de recursos econòmics i per donar més força al sistema educatiu al nivell de l'ensenyament secundari, el que cal en primer lloc és recuperar el prestigi que han de tenir els mestres i els professors que treballen als instituts. Hem de destinar-hi bons professionals que han de rebre la retribució i el tracte adequat per part de l'administració i de la societat en general.

Els que som a la universitat hi tenim molt a dir; per una banda som responsables de la formació dels educadors i d'altra banda rebem com a alumnes els que aquells hauran preparat. Hi tenim molt a guanyar si som generosos i cedim alguns dels privilegis de que gaudim. •